

како минуваше върху стѣнѣ-тѣ, людіе-
тѣ видѣхъ, и ето, врѣтице извѣстѣ вър-

31 ху снаг-тѣ му. И рече: «Така да ми
направи Богъ, и така да приложи, ако
глава-та на Елиссея Сафатовъ-тѣ сънѣ
остане на него днесъ.

32 А Елиссеи сѣдѣше въ домъ-тѣ си, и
старци-тѣ сѣдѣхъ съ него: и проводи
царь-тѣ мажъ отъ себе си; но прѣди да
дойде при него вѣстителъ-тѣ, той рече на
старцы-тѣ: «Не видите ли че тойзи сънѣ
тѣ на убийц-тѣ проводи да отнеме гла-
вѫ-тѣ ми? гледайте, като дойде вѣсти-
телъ-тѣ, затворете вратата, и спрѣте го
при вратата: тропотъ-тѣ на нозѣ-тѣ на
33 господаря му не е ли вслѣдъ него? И о-
ще като говорѣше съ тѣхъ, ето слѣзе
при него вѣстителъ-тѣ: и рече: Ето, отъ
Господа е това зло: «какво вече да си
надѣхъ на Господа?

ГЛАВА 7.

1 И рече Елиссеи: Чуйте слово-то Господ-
дне: така говори Господъ: «Утрѣ, около
тойзи часъ, една сата чисто брашио *ше-
ся продаде* за единъ сикль, и двѣ саты
2 на Самаріїхъ. И князь-тѣ, на когото на-
рѣжъ-тѣ ся подпиша царь-тѣ *отговори-*
ри на Божій-тѣ человѣкъ, та рече: И
прозорцы ако бы направилъ Господъ на
небе-то, можеше ли това иѣщо да стане?
А той рече: Ето, ще видишъ съ очи-тѣ
си, но иѣма да ядешъ отъ него.

3 А въ входѣ-тѣ на портѣ-тѣ имаше
четири мажжие прокажени и рекохъ си
4 единъ на другъ: Защо да сѣдимъ ный-
тукъ додѣ умремъ? Ако речемъ, да влѣ-
земъ въ градъ-тѣ, гладъ-тѣ е въ градъ-
тѣ, и ще умремъ тамъ: ако сѣдимъ тукъ,
пакъ ще умремъ. Сега прочее, да идемъ,
та да припаднемъ въ Сирійскій-тѣ станъ.
Ако ны оставатъ живы, ще живѣемъ, а-
5 ко ли ны умрѣватъ, ще умрѣмъ. И ста-
ніхъ като мъркнуваше, за да влѣзжть
въ Сирійскій-тѣ станъ: и когато дойдохъ
до край-тѣ на Сирійскій-тѣ станъ, ето,
6 иѣмаше человѣкъ тамъ. Защото Господъ
бѣше направилъ да ся чуе въ станъ-тѣ
на Сирійци-тѣ тропотъ отъ колесницы, и
тропотъ отъ коне, тропотъ отъ голѣмъ
войскъ: и рекохъ си единъ на другъ:
Ето, Израилевъ-тѣ царь е наемникъ про-
тивъ нась «Хеттески-тѣ царіе и Егип-
7 тески-тѣ царіе, за да дойдатъ вързъ-
нась. Заради това *станжихъ* та побѣгнѣ-
хъ въ тъминѣ-тѣ, и оставихъ шатъры-
тѣ-си, и коне-тѣ-си, и осли-тѣ-си, станъ-

тъ както бѣше, и побѣгнѣхъ за жи-
вотъ-тѣ-си.

8 И когато тѣзъ прокажени отидохъ до
край-тѣ на станъ-тѣ, влѣзохъ въ единъ
шатъръ, та ядохъ, и пихъ, и зѣхъ отъ
тамъ сребро и злато и дрехы, и отидохъ
та скрыхъ: и върнѣхъ ся та влѣзо-
хъ въ другъ шатъръ, и зѣхъ другъ отъ
9 тамъ, и отидохъ та скрыхъ и тѣхъ. Тогавъ
рекохъ помежду си: Ный не пра-
вимъ добрѣ: тойзи денъ е день на добры
извѣстія, а ный мѣлчимъ: ако чакамъ до
развидѣленіе-то на зорж-тѣ, иѣхъ бѣда
ще ны сполѣти: нека прочее отидемъ да
извѣстимъ *това* въ домъ-тѣ царевъ.

10 И тѣзъ отидохъ, та извѣскахъ на град-
скій-тѣ портаръ: и извѣстихъ имъ, и ре-
кохъ: Отидохмы въ станъ-тѣ на Сирій-
ци-тѣ, и ето, иѣмаше тамъ человѣкъ,
нито гласъ отъ человѣкъ, само коне вър-
зани, и осли вързани, и шатъри както ся
11 намирахъ. И извѣскахъ портари-тѣ, и тѣ
извѣстихъ *това* въ домъ-тѣ на царя.

12 И станъ царь-тѣ прѣзъ иошъ-тѣ, та
рече на рабы-тѣ си: Сега ще ви извѣстїжъ
що направихъ намъ Сирійци-тѣ: позна-
хъ че смы гладни: и излѣзохъ изъ станъ-
тѣ, за да ся скрѣйтъ по нивы-тѣ, и ка-
зуватъ: Когато излѣзжть изъ градъ-тѣ,
що гы хванемъ живы, и ще влѣзмъ въ

13 градъ-тѣ. А единъ отъ рабы-тѣ му отго-
вори и рече: Нека земљъ, молїжъ, петь
отъ останалы-тѣ коне, които останахъ
въ градъ-тѣ, (ето, тѣ еж както всичко-то
множество на Израилъ което останахъ въ
него; ето, тѣ еж както всичко-то множе-
ство на Израилия-тѣ които ся изнури-
хъ) и нека проводимъ да видимъ. И зѣ-
хъ двѣ колесницы съ коне: и проводи

14 Идѣте, та вижте. И отидохъ вслѣдъ тѣхъ
дори до Йорданъ: и ето, всички пѣтъ
пъли съ дрехи и съѣжды, които Сирій-
ци-тѣ бѣхъ хвърлили въ бързаніе-то си.
И върнѣхъ ся вѣстители-тѣ та извѣстихъ
това на царя.

15 И излѣзохъ людіе-тѣ, та разграбихъ
станъ-тѣ на Сирійци-тѣ. И продаде ся е-
дна сата чисто брашио за единъ сикль, и
двѣ саты ечимики-тѣ за единъ сикль, *спо-
редъ* слово-то Господдне.

16 И тури царь-тѣ на портѣ-тѣ князя, на когото на рагж-
тѣ ся подпиша: и стѣнкахъ го людіе-
тѣ въ портѣ-тѣ, и умрѣ: «както рече че-
ловѣкъ-тѣ Божій, който говори когато
17 царь-тѣ слѣзе при него. И както говори
человѣкъ-тѣ Божій на царя, и рече: *Двѣ*
8 саты ечимики-тѣ за сикль, и една сата чи-
сто брашио за сикль ще бѫдѣтъ утрѣ,

к Ру 1; 17. 3 Цар. 19; 2.
Лъз. 8; 1; 20; 1.

лъз. 13; 32.

лъз. 18; 4.

лъз. 2; 9.

а Ст. 18, 19.
б Ст. 17, 19, 20. Гл. 5; 18.
в Мах. 3; 10.
г Лев. 13; 46.

д 2 Цар. 5; 24. Гл. 19; 7. Иов. 15; 21.

е 3 Цар. 10; 29.

ж Псал. 48; 4, 5, 6. Прѣт. 28; 1.

з Ст. 1.
и Гл. 6; 32. Ст. 2.

и Ст. 1.